

jo mange hundrede Sogne, hvor Højtids-offeret er afløst, og hvor Ligningen foretages uden Besvær, og der er mange andre Sogne, hvor man ikke har afløst Højtids-offret, men hvor man kender en særlig Ligning efter Loven om Kirkeopvarmning, og hvor det viser sig, at den er meget let at foretage, saa der er ikke stor Vanskelighed i den Henseende. — Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds vilde særlig have Sogneraadet ind i denne Sag som Beboernes Repræsentant. Det tror jeg ikke, man skal gøre. Jeg tror, man skal holde Sagen som en ren og skær folkekirkelig Sag. Det er jo heller ingen Vanskelighed for Flertallet af Beboerne at træde sammen og vælge den Mand, som skal forhandle paa deres Vegne. Vilde de vælge Sogneraadsformanden, er der intet til Hinder derfor, det kunne de meget godt gøre. Det ærede Medlem erkendte jo ogsaa, at praktisk taget spillede det ikke saa stor Rolle, om det var Sogneraadet, eller det ikke var Sogneraadet, der kom til at afgøre Sagen. — At Kommunekassen skulde udrede Beløbet er ikke rigtigt. Naar det en Gang er fastsat ifølge Loven, paalignes det jo Aar for Aar. Om saa en enkelt af Skatteyderne rejser bort, og Præsten og Læreren miste et mindre Beløb, spiller jo ikke nogen stor Rolle. Jeg mener ikke, det er rigtigt, at Kommunekassen skal staa i Stikken for det. Jeg maa stadig fastholde, at det er en særlig kirkelig Ligning, her er Tale om. Dermed tror jeg, at jeg har besvaret i alt Fald de fleste af de Indvendinger, der ere gjorte mod Enkeltheder. Jeg takker i øvrigt for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og venter saa paa yderligere Forhandlinger om Sagen gennem et Udvalg.

Hage: Den meget ærede Minister udtalte, at Accidenserne, selv om de udgjorde noget over 800,000 Kr., ikke kunde blive synderlig byrdefulde. Jeg tror, den ærede Minister nævnedes 37 Øre pr. Beboer i Landet. Det er jo saadan med den Slags Beregninger, at naar man faar det angivet i Ører, lyder det meget ubetydeligt; men det er jo netop det, jeg har at indvende mod den foreslaaede Ordning, at det ikke bliver hele Landets Beboere, der komme til at betale Beløbet, en stor Del af Landets Beboere komme tværtimod til at betale saa godt som ingenting eller endog slet ingenting til Trods for, at de benytte Kirkens Hjælp til de forskellige kirkelige Handlinger. Lad os tage et enkelt Tilfælde fra et Sogn, hvor Accidenserne ud-

gøre ca. 500 Kr., hvilket vistnok kun sker i et større Sogn; der vil den enkelte Skatteyder, der f. Eks. svarer Halvdelen af Formue- og Lejlighedsskatten i Sognet, komme til at betale 250 Kr. til Lærer og Præst, foruden, naar Offeret skal afløses, en lignende Sum hertil; det er altsaa en meget betydelig Ydelse, der er Tale om. Det, jeg har fremhævet som en Betænkelighed, er, at man fortrinsvis skaffer enkelte Folk et ret betydeligt Paalæg i Skatten, til Trods for, at de maaske aldeles ikke benytte de kirkelige Handlinger, som Afløsningen angaar. Saa siger Ministeren, det er rimeligt, at de, der have noget, skulle betale. Fuldt ud indrømmet, Gud bevares. Lad os faa lagt den Skat, vi skulle have, paa dem, der have noget. Vi ere jo ogsaa under Forhandlingerne om Skattelovene inde paa den Vej. Men en anden Ting er det at paalægge Folk at betale for noget, de slet ikke bruger. Det er efter min Mening ikke nogen rigtig Fremgangsmaade. Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) sagde, at en Gaardmand, som sidder godt i det og slet ingen Børn har, havde han ingen Medlidenhed med, han havde langt mere Medlidenhed med Forpagterne. Det forstaar jeg saa overordentlig godt og jeg udstrækker ogsaa min Medlidenhed til Forpagterne. Thi det ærede Medlem vil vide, at efter de Regler, hvorefter Formue- og Lejlighedsskat paalignes, ere Forpagterne over en Bank meget haardt ramte, og det ærede Medlem kan være overbevist om, at de ikke ville slippe for en betydelig Andel ved en Afløsning af Offer og Accidenser. Det er det, jeg ikke finder retfærdigt. Jeg finder, at for slige Handlinger skal man betale, naar man benytter vedkommende Embedsmand, og i øvrigt saa nogenlunde være fri for Tiltale. Saavel den højtærede Kultusminister som det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) modsagde den Udtalelse, som var kommen saavel fra den ærede første Taler som fra mig, at dette i Virkeligheden var en ny kommunal Skat. Begge de ærede Talere benægtede, at det med Rette kunde siges, at det var en kommunal Skat. Jeg vil ikke strides om det, det er muligt, at de Herrer kunne bevise, at det ikke er nogen kommunal Skat alene ved en Henvisning til det Forhold, som fremhævedes af den højtærede Kultusminister, at man kan unddrage sig den ved at melde sig ud af Folkekirken. Men naar jeg ser en Mand med Ligningslisten træde ind ad min Dør, og han efter Ligningen opkræver det og det Beløb hos